Dinàmica de classe
L'estrella et guia.

1. Ambientació

L'Advent és un temps per preparar el cor. Aquest curs el nostre lema general ens convida a **«alçar la mirada»:** a aixecar els ulls del que és immediat, de la pantalla, de les presses i dels propis problemes, per descobrir que hi ha una llum més gran que ens busca i ens acompanya. A Advent i Nadal aquest lema pren forma concreta en una imatge molt bíblica: l'estrella que guia. Per això el lema d'aquest temps és **"L'estrella et guia"**.

Us proposem viure l'Advent com a calendari. El primer dia el mateix estel de Betlem presenta l'activitat. A partir d'aquí, cada dia, un personatge relacionat amb el Nadal ens explica en primera persona què li va passar quan va alçar la mirada cap a l'estrella i què li va dir ella. Personatges dels Evangelis, protagonistes del Betlem, personatges populars de la tradició nadalenca i el nostre fundador, Sant Josep Manyanet, ens regalen cada dia un missatge i una actitud per preparar l'arribada de Jesús. El darrer dia el personatge ets tu.

Amb aquesta dinàmica volem que els alumnes:

- ★ descobreixin que la fe comença per aixecar la mirada i deixar-se sorprendre;
- ★ coneguin millor els personatges de la història de la Salvació i del Nadal;
- ★ rebin cada dia una paraula-actitud senzilla per viure a l'escola, a casa i amb els amics;
- ★ es reconeguin també ells com a estrelles que poden guiar i donar llum als altres.

Com es desenvolupa?

Cada dia (entre 10 i 15 minuts) proposem aquest esquema:

- ★ **Obrir la casella del dia**. Es descobreix el personatge (en el calendari de l'aula, en una presentació o en un mural).
- ★ **Paraula de Déu.** Es llegeix la citació bíblica.

- ★ **Reflexió.** Un alumne llegeix el text on el personatge parla en primera persona. Acaba amb una pregunta per a pensar en silenci.
- ★ **Recurs multimèdia.** S'escolta la cançó i es projecta el curtmetratge proposat (o un fragment).
- ★ **Oració.** Es resa plegats l'oració del dia.
- ★ **Propòsit.** Es proposa una acció concreta per a viure en aquest dia a classe, a casa o amb els amics.
- ★ **L'estrella del dia.** Es penja en el mural una estrella amb el nom del personatge, la seva paraula-actitud i el missatge que li ha donat l'estrella.

Proposta d'ambientació: el cel de l'aula

Us suggerim preparar a cada classe un mural amb un cel nocturn de color blau fosc (com el fons del cartell), amb la gran estrella al capdamunt i el lema «L'estrella et guia». A la part inferior es poden col·locar siluetes dels alumnes mirant cap amunt. Cada dia s'hi afegeix una estrella daurada amb el missatge del personatge. En arribar a Nadal, el cel de l'aula estarà ple d'estrelles: tot allò que la llum de Déu ens ha anat dient durant l'Advent.

Per al darrer dia, «Tu», com indica el propòsit, proposem repartir a cada alumne una petita estrella de paper on escrigui el seu nom i una frase: «Jo vull ser llum per a…». Es poden enganxar totes al voltant de la gran estrella.

2. Explicació del lema i del cartell

El lema: «L'estrella et guia»

El nostre lema de curs, «Alça la mirada», és una invitació a no viure encorbats sobre nosaltres mateixos. Moltes vegades caminem amb el cap cot: mirant el mòbil, les notes, allò que ens preocupa o allò que ens falta. Alçar la mirada és obrir-se als altres, al món i a Déu. És descobrir que la vida és més gran que els nostres problemes.

A Advent, aquest gest té un destí concret: l'estrella. A la Bíblia, Déu convida Abraham a mirar el cel i comptar les estrelles; Isaïes anima el poble: «Aixeca la vista al voltant, mira»; i els Mags d'Orient diuen: «Hem vist sortir la seva estrella

i venim a adorar-lo». L'estrella és la llum de Déu que se'ns avança, que ens orienta quan estem perduts i que ens porta sempre cap a Jesús.

L'estrella et guia ens recorda tres coses:

- ★ que no caminem a les fosques, perquè Déu posa llums en el nostre camí (persones, paraules, moments);
- ★ que aquesta llum cal seguir-la, com els Mags, posant-nos en marxa;
- ★ i que la meta no és l'estrella, sinó Aquell cap a qui apunta: el Nen de Betlem. I qui ha trobat aquesta llum està cridat a ser, alhora, estel per a altres.

El cartell

El cartell ens situa en una nit estrellada. El cel, profund i ple de llum, ocupa gairebé tota la imatge. A dalt de tot brilla una gran estrella els raigs de la qual s'estenen per tot el cel: és l'estrella de Betlem, signe de Jesús, la llum que ve al món.

A la part inferior hi apareixen cinc joves de diferents orígens i cultures. Tots tenen alguna cosa en comú: han alçat la mirada. No miren a terra ni a una pantalla, sinó cap amunt, cap a l'estrella. I a les cares hi ha un somriure, una expressió de sorpresa i d'alegria. Ens recorden els Mags, que «en veure allà l'estrella, la seva alegria va ser immensa».

Que siguin joves tan diferents ens diu que la llum de Nadal és per a tothom, sense excepció, i que es cerca millor junts, en grup, en comunitat. Van abrigats, com qui està disposat a sortir de nit i posar-se en camí. Els joves del cartell som nosaltres: els alumnes de les nostres escoles que aquest Advent volem deixar-nos guiar.

3. Desenvolupament de l'activitat

Aquests són els personatges i les actituds que proposem per a cada dia del calendari:

Dia	Personatge	Actitud	L'estrella li diu…
Dilluns 30 de novembre	**L'estrella de Betlem**	Guia	*«Aixeca la mirada: no caminis a les fosques.»*
Dimarts 1 de desembre	**Anna, la profetessa**	Esperança	*«No et cansis d'esperar: el millor està arribant.»*
Dimecres 2 de desembre	**Elisabet**	Trobada	*«L'alegria creix quan es comparteix.»*
Dijous 3 de desembre	**Zacaries**	Silenci	*«Per tal de veure la llum, de vegades cal callar.»*
Divendres 4 de desembre	**L'àngel Gabriel**	Valentia	*«No tinguis por: Déu és amb tu.»*
Dimecres 9 de desembre	**Maria**	Disponibilitat	*«Digues sí malgrat no entendre-ho tot.»*
Dijous 10 de desembre	**Sant Josep**	Tenir cura	*«Tenir cura en silenci també és estimar.»*
Divendres 11 de desembre	**L'hostaler**	Acollida	*«Fes lloc: El qui truca a la teva porta pot ser Déu.»*
Dilluns 14 de desembre	**Els pastors**	Senzillesa	*«Déu es revela primer als senzills.»*
Dimarts 15 de desembre	**Herodes**	Humilitat	*«El qui es mira només ell mateix, no pot veure la llum.»*
Dimecres 16 de desembre	**Sant Josep Manyanet**	Família	*«Mira Nazaret: allí la llum esdevé llar.»*
Dijous 17 de desembre	**El timbaler**	Generositat	*«Allò que tens, ofert amb amor, es el millor regal.»*
Divendres 18 de desembre	**Els Reis Mags**	Recerca	*«Segueix buscant: el camí bé s'ho val.»*
Dilluns 21 de desembre	**El bou i la mula**	Companyia	*«Fer-te proper pot donar escalfor al qui té fred.»*
Dimarts 22 de desembre	**Tu**	Ser llum	*«Ara et toca a tu ser estrella per als altres.»*

En el següent enllaç hi apareix el document sencer si el volem projectar.

DILLUNS 30 DE NOVEMBRE

L'estrella de Betlem: guia

«Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen.»

L'estrella diu: *«Aixeca la mirada: no caminis a les fosques.»*

Reflexió

Hola. Avui no us parla cap personatge del Betlem. Us parlo jo, l'estrella. Segurament m'heu vist mil vegades al capdamunt dels pessebres, als arbres de Nadal, als dibuixos i a les postals. Però potser mai us heu preguntat què faig allà dalt. Avui, que comença el vostre Advent, us ho vull explicar.

Fa més de dos mil anys, Déu em va encendre al cel amb una missió molt clara: guiar. No era allí per adornar ni perquè em fessin fotos. Brillava perquè qui aixequés els ulls, sabés cap on caminar. I no tots ho van fer. Molta gent passava aquelles nits mirant a terra, preocupada per les seves coses, pel cens, per la feina o pel fred. Però alguns van aixecar la mirada i em van veure. I la seva vida va canviar per sempre.

Durant aquestes setmanes us en presentaré molts d'ells. Cada matí, us explicarà el que va sentir quan em va mirar i el que jo li vaig dir. Escoltareu una àvia que va esperar tota la seva vida, una dona que va saltar d'alegria, un home que es va quedar mut, un àngel, Maria i Josep, un hostaler amb la casa plena, uns pastors que dormien al ras, un rei que tenia por, un timbaler sense regals i uns animals que aquella nit van donar escalfor. També us parlarà el vostre fundador, Sant Josep Manyanet, que em va mirar molt especialment. I el darrer dia el personatge sereu vosaltres.

Fixeu-vos en el cartell d'aquest any: Aquí, hi estic jo, a dalt, amb els meus raigs omplint tot el cel. I a baix hi ha cinc joves com vosaltres: diferents, de llocs diferents, però tots amb el cap aixecat i un somriure a la cara. Ells han descobert el secret de l'Advent: aixecar la mirada. Aquest és el lema del vostre curs, i jo vinc a recordar-vos que val la pena.

Sé que no és gens fàcil. Passeu moltes hores mirant cap avall: la pantalla del mòbil, els apunts, els problemes, allò que us falta, allò que us preocupa. De vegades el món sembla tan fosc que fa la sensació que no hi ha cap llum. Però jo segueixo aquí. Déu continua posant llums en el vostre camí: una persona que us vol, un amic que us escolta, una paraula que us toca el cor, un moment de silenci on tot es veu més clar.

El més important que us vull dir és això: jo no sóc la meta. Jo només assenyalo. Tota la meva llum apunta cap a un lloc petit i senzill, un portal a Betlem on hi neix un Nen. Ell és la veritable Llum. La

meva missió és portar-vos fins a Ell. Així que avui, en començar aquest camí, us faig una invitació: alceu la mirada. No camineu a les fosques. L'estrella us guia.

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «La Luna» · Pixar, Enrico Casarosa (2011, 7 min)
Un nen acompanya el seu pare i al seu avi a treballar a la Lluna, on hi escombren estrelles caigudes. Parla de descobrir la pròpia manera de fer brillar el cel. Pixar sol tenir a YouTube fragments oficiales; la versió completa està a Disney+.

Enllaç

Cançó: «A Sky Full of Stars» · Coldplay

Pot sonar mentre es penja el mural i es col·loca la gran estrella.

Enllaç

Oració

Senyor, en començar aquest Advent
vull aixecar la mirada.
Que no em quedi en allò que brilla un moment
i s'apaga de seguida.
Posa una estrella al meu camí
i dóna'm valor per seguir-la.
Que cada dia m'acosti una mica més a tu,
la Llum que ve al món.
Amén.

★ Propòsit del dia

Preparar entre tots el cel de la classe: penjar el mural, col·locar la gran estrella i escriure el lema. Cada alumne pot apuntar en un paper alguna cosa que el fa «mirar cap avall» (una preocupació, una distracció) per deixar-la en mans de Déu durant l'Advent.

DIMARTS 1 DE DESEMBRE

Anna, la profetessa: esperança

«Hi havia una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada. Mai no es movia del Temple de Jerusalem, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà quan Maria i Josep portaren Jesús al Temple per a complir el ritu de la presentació, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida».
Lluc 2, 36-38

L'estrella li diu: *«No et cansis d'esperar: el millor està arribant.»*

Reflexió

Em dic Anna. Segurament no sabeu qui sóc, perquè l'Evangeli només em dedica unes poques ratlles. Però tinc una història per explicar-vos, i és una història d'espera. Em vaig casar molt jove i, als set anys, el meu marit va morir. Vaig quedar-me sola. Des de llavors vaig passar la meva vida al Temple de Jerusalem, resant, dejunant i esperant. Així vaig arribar als vuitanta-quatre anys.

Molts es reien de mi. «Què esperes, Anna? No veus que no passa res?». I és veritat que, durant anys, semblava que no passava res. Els dies es repetien, les oracions es repetien, i el Messies no arribava. Hi va haver nits que jo també em vaig cansar i vaig pensar que potser tot era un somni.

Una d'aquelles nits vaig sortir al pati del temple. Estava trista, amb el cap baix. Però alguna cosa em va fer aixecar els ulls, i allà hi havia l'estrella, més brillant que mai. No ho sé explicar, però vaig sentir que em parlava com es parla a una àvia estimada: «Ana, no et cansis d'esperar. El millor està arribant». Aquella nit vaig tornar a casa amb el cor jove una altra vegada.

I l'estrella tenia raó. Un dia, un matrimoni senzill de Natzaret va entrar al Temple amb un nadó als braços. Ho vaig saber així que ho vaig veure: era Ell. Tota una vida d'espera havia valgut la pena. No m'ho vaig poder callar, i vaig començar a parlar del nen a tothom que trobava. La meva esperança es va convertir en alegria.

Vosaltres viviu en un món amb molta pressa. Voleu que tot arribi ja: el missatge, la resposta, el resultat, el canvi. Esperar sembla una pèrdua de temps. Però hi ha coses importants que només arriben a aquell que sap esperar: una amistat de veritat, un somni que es compleix, una ferida que es guareix, una persona que canvia. L'Advent és precisament això, un temps per aprendre a esperar.

Esperar no és quedar-se de braços plegats. Jo esperava resant, servint, estant atenta. Tampoc no és pensar que tot sortirà bé per art de màgia. És fiar-se que Déu compleix les seves promeses, encara que trigui més del que ens agradaria. Hi ha alguna cosa a la teva vida que et costa d'esperar? Alguna cosa de la qual ja n'has perdut l'esperança? Avui, alça la mirada, com jo aquella nit. El millor està arribant.

Recursos multimèdia

Anunci-curtmetratge: «English for Beginners» · Allegro (Polònia, 2016, 3 min)

Un avi aprèn anglès amb molt d'esforç, dia rere dia, amb la il·lusió de conèixer la seva neta, que viu a l'estranger. Una història d'esperança i constància.
Enlace

Cançó: «Color esperanza» Diego Torres
«Saber que es pot, voler que es pugui». Es pot demanar que triïn la frase de la lletra que resumeix millor la història d'Anna.
Enlace

Oració

Senyor, de vegades em canso d'esperar
i perdo la il·lusió.
Dona'm l'esperança d'Anna,
que no es va rendir mai.
Ensenya'm a esperar pregant,
a refiar-me de les teves promeses
i a portar esperança
als qui ja no en tenen.
Amén.

★ Propòsit del dia

Tria avui una cosa que et costa d'esperar (que et contestin un missatge, que arribi el cap de setmana, un resultat) i viu-la amb paciència. I pensa en algú que ho estigui passant malament: envia-li un missatge d'ànim que li doni esperança.

DIMECRES 2 DE DESEMBRE

Isabel: Trobada

«Per aquells dies, Maria se'n va anar decididament a la Muntanya de la província de Judea, al lloc on residien Zacaries i Elisabet, entrà a la casa de Zacaries i va saludar Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, la criatura de la qual estava embarassada saltà en el seu ventre. Elisabet, plena de l'Esperit Sant, exclamà amb totes les seves forces: "Maria, ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit del teu ventre!».
Lluc 1, 39-42

L'estrella li diu: *«L'alegria creix quan es comparteix.»*

Reflexió

Soc l'Elisabet, la cosina de Maria. El meu marit Zacaries i jo vivíem en un poble de les muntanyes de Judà. Durant molts anys vam voler tenir un fill, però no arribava. La gent murmurava a la nostra esquena, i jo de vegades em sentia avergonyida i sola. Ja érem grans quan, contra tot pronòstic, vaig quedar embarassada. Déu havia fet l'impossible.

Els primers mesos els vaig passar amagada a casa. Tenia tanta alegria a dins que no sabia què fer-ne. Una nit vaig sortir a la terrassa i vaig mirar el cel. L'estrella brillava sobre les muntanyes i em va semblar que em deia: «Elisabet, l'alegria creix quan es comparteix. Algú ve a veure't». No vaig entendre res en aquell moment.

Pocs dies després, van trucar a la porta. Era Maria, la meva cosina petita, que havia caminat molts quilòmetres des de Natzaret per estar amb mi. Tan bon punt vaig sentir la seva veu, el nen que portava a dins va saltar d'alegria. I jo també. Vaig saber de seguida que ella portava al seu si el Fill de Déu. Ens vam abraçar, vam plorar i vam riure alhora. Aquella trobada va ser un dels moments més feliços de la meva vida.

Maria podia haver-se quedat a casa seva pensant en els seus propis problemes, que no eren pocs. Però es va posar en camí per ajudar-me. I en aquella trobada totes dues vam descobrir que Déu estava actuant en la nostra vida. Aquesta és la màgia de les trobades de debò: quan dues persones es miren amb afecte, Déu es fa present entre elles.

Avui esteu més connectats que mai. Teniu centenars de contactes, seguidors i xats. Però quantes trobades de debò teniu? Quantes vegades us asseieu amb algú a parlar sense mirar el mòbil? Quan va ser l'última vegada que vàreu anar a veure un avi, un familiar malalt o un amic que ho està passant malament? Les pantalles acosten els qui són lluny, però de vegades allunyen els qui són a prop.
L'Advent és temps de visites, de trobades, d'abraçades. Maria va anar a veure Elisabet i aquella casa es va omplir d'alegria. Avui l'estrella et convida a fer el mateix: aixeca el cap del mòbil, mira qui tens al costat i regala-li el teu temps. Veuràs que l'alegria es multiplica quan es comparteix.

Recurs multimèdia

Anunci-curtmetratge: «Tenemos que vernos más» · Ruavieja (2018, 3 min)
Diverses persones calculen quantes hores els queden per tal d'estar amb les seves persones estimades si segueixen veient-se al mateix ritme. El resultat els impacta. Molt útil per a parlar del valor de les trobades.

Enlace

Oració

Senyor, com Maria, vull posar-me en camí
per trobar-me amb els altres.
Que no em quedi tancat en la meva pantalla
ni en els meus problemes.
Ajuda'm a regalar el meu temps,
a escoltar de debò
i a compartir l'alegria que Tu em dones.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui, desconnecta el mòbil una estona i dedica temps de debò a algú: truca a un avi o a un familiar que fa temps que no veus, o seu a l'hora del pati amb algú amb qui no sols parlar.

DIJOUS 3 DE DESEMBRE

Zacaries: silenci

«Quan arribà el moment de decidir quin nom s'havia de posar al fill nounat, Zacaries, que havia quedat mut, va demanar unes tauletes i hi va escriure: "S'ha de dir Joan". Tots se'n van meravellar. […].
"Per la misericòrdia entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol, que ve del cel"».
Lluc 1, 63-64.78

L'estrella li diu: *«Per tal de veure la llum de vegades cal callar.»*

Reflexió

Ahir us va parlar la meva dona, Elisabet. Avui em toca a mi, encara que durant un temps no vaig poder dir ni una paraula. Us ho explico. Jo era sacerdot del temple de Jerusalem i portava tota la vida parlant de Déu. Un dia, mentre oferia l'encens, se'm va aparèixer un àngel i em va anunciar que Elisabet i jo tindríem un fill. I jo, que tant parlava de fe, no m'ho vaig creure. «Com pot ser això? Som vells». Per no refiar-me'n, em vaig quedar mut.

Al principi va ser terrible. Volia explicar-me, protestar, opinar, i no podia. M'havia de comunicar per gestos o escrivint en una tauleta. Em sentia maldestre, inútil, apartat de tothom. Però a poc a poc el silenci va començar a canviar-me per dins.

A les nits sortia a la terrassa de casa meva i contemplava el cel. En aquell silenci, l'estrella brillava més que mai. Un dia vaig sentir que em deia: «Zacaries, per veure la llum, de vegades cal callar». I és veritat: quan vaig deixar de parlar, vaig començar a escoltar. Vaig escoltar Elisabet, vaig escoltar els veïns, vaig escoltar els batecs del meu propi cor i, sobretot, vaig escoltar Déu. Vaig descobrir que m'havia passat la vida parlant d'Ell sense deixar-lo parlar a Ell.

Quan va néixer el nostre fill, tothom li volia posar Zacaries, com jo. Però jo vaig demanar la tauleta i vaig escriure: «El seu nom és Joan», tal com havia dit l'àngel. En aquell moment la meva boca es va obrir, i el primer que en va sortir no va ser una queixa ni un discurs, sinó un cant de lloança: «Ens visitarà un sol que neix d'allà dalt!». El silenci m'havia ensenyat a beneir.

Vosaltres viviu envoltats de soroll: notificacions, música a totes hores, vídeos que salten l'un rere l'altre, converses que no s'acaben mai. És gairebé impossible trobar un minut de silenci. I, sense silenci, és molt difícil escoltar el que portem a dins, el que ens diuen els altres de debò i el que Déu ens vol dir.
El silenci no és ni avorriment ni buidor. És l'espai on creix allò que és important. Avui l'estrella et convida a apagar una mica el soroll. No t'has de quedar mut com jo, però sí que et pots regalar uns minuts per estar amb tu mateix i amb Déu. Et sorprendrà el que pots escoltar quan calles.

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «Signs» · Patrick Hughes (Austràlia, 2008, 12 min)

Guanyador del festival Tropfest. Dos joves que treballen en edificis situats l'un davant de l'altre es comuniquen sense paraules, escrivint cartells a la finestra. Com Zacaries amb la seva tauleta, descobreixen que es pot dir molt en silenci.

Enlace

Canción: «The Sound of Silence» · Disturbed (versió de 2015 del clàssic de Simon & Garfunkel)

Versió molt coneguda que presenta persones que parlen sense dir res i senten sense escoltar. Es pot escoltar amb el llum apagat per obrir un moment de silenci.

Enlace

Oració

Senyor, enmig de tant soroll
regala'm una mica de silenci.
Que aprengui a callar per escoltar-te,
com Zacaries.
Que escolti de debò els qui m'envolten.
I que, quan parli,
les meves paraules siguin de lloança i de benedicció.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui busca cinc minuts de silenci total, sense mòbil, sense música i sense pantalles. Pot ser abans d'anar a dormir o de camí cap a casa. Pregunta't com estàs i què t'agradaria dir-li a Déu. I a classe, escolta algú fins al final sense interrompre'l.

DIVENDRES 4 DE DESEMBRE

L'àngel Gabriel: valentia

«Alegra't, Maria, plena de gràcia, Déu és amb tu. […] No tinguis por, Maria, perquè Déu t'ha concedit el seu favor. […] Perquè a Déu res no li és impossible"».
Lluc 1, 28.30.37

L'estrella li diu: *«No tinguis por: Déu és amb tu.»*

Reflexió

Soc Gabriel, un missatger de Déu. El meu nom significa «Déu és fort». Al llarg de la història, Déu m'ha enviat moltes vegades a portar notícies als homes. Ja en coneixeu una: jo vaig ser qui va visitar Zacaries al Temple de Jerusalem. Però la missió més important de totes va ser la de Natzaret.

Abans de baixar a casa de Maria, em vaig aturar al costat de l'estrella. Us confesso que estava nerviós. Anava a portar la notícia més gran de la història a una noia de la vostra edat, i no la volia espantar. Li vaig preguntar a l'estrella què havia de dir. I ella va brillar amb força i em va respondre: «Comença pel més important: no tinguis por. Déu és amb ella».

Per això les meves primeres paraules a Maria van ser: «Alegra't, el Senyor és amb tu». I de seguida vaig afegir: «No tinguis por». Perquè quan Déu s'acosta a nosaltres no ve a espantar-nos ni a exigir-nos coses impossibles. Ve a omplir-nos d'alegria i a treure'ns la por. Maria es va torbar, va fer preguntes, però al final es va refiar. I jo li vaig dir una cosa que vull que recordeu sempre: «Per a Déu no hi ha res impossible».

Els àngels repetim molt la frase «no tinguis por». La vaig dir a Zacaries, la vaig dir a Maria, la va dir un altre àngel a Josep en somnis, i la vam dir als pastors aquella nit a Betlem. És com si Déu sabés que la por és el que més ens paralitza. Por de fallar, por de fer el ridícul, por del que diran, por del futur, por de quedar-nos sols.

Segur que vosaltres també teniu pors. Potser por d'un examen, de no encaixar en el grup, de decebre els vostres pares, de mostrar-vos tal com sou, de dir el que penseu o de defensar algú. De vegades aquestes pors ens impedeixen de viure, de provar coses noves o de fer el que és just. La valentia no és no tenir por; és fer un pas encara que en tinguis, sabent que no estàs sol.

Avui l'estrella em demana que us repeteixi a vosaltres el mateix missatge que vaig donar a Maria: no tingueu por. Déu és amb vosaltres. I us demano una cosa més: que també sigueu àngels per als altres. Que les vostres paraules treguin pors en lloc de crear-ne, que animeu al qui dubta i que digueu als vostres amics: «No tinguis por, soc amb tu».

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «Piper» · Pixar, Alan Barillaro (2016, 6 min, Óscar al millor curt d'animació)
Un petit ocell té por de les onades, fins que aprèn a enfrontar-s'hi i descobreix un món nou. Sense diàlegs, ideal per parlar de la por i la valentia.

Enlace

Cançó «Noel» · Chris Tomlin y Lauren Daigle
Cançó nadalenca actual: «Vine i mira allò que Déu ha fet». Es pot projectar amb la lletra traduïda.

Enlace

Oració

Senyor, Tu coneixes les meves pors.
Dona'm la valentia de fer un pas
encara que em tremolin les cames.
Recorda'm que ets amb mi
i que per a tu no hi ha res impossible.
Fes de mi un àngel per als altres,
algú que treu pors i dona alegria. Amén.

★ Propòsit del dia

Pensa en alguna cosa que et fa por fer i que saps que és bona (demanar perdó, parlar amb algú, apuntar-te a alguna activitat, defensar un company) i fes avui un petit pas.
A més, envia un missatge d'ànim a algú que tingui un examen o un moment difícil.

DIMECRES 9 DE DESEMBRE

Maria: disponibilitat

«Maria va respondre: "Soc l'esclava del Senyor. Que es compleixin en mi les teves paraules". I l'àngel es va retirar». **Lluc 1, 38**

L'estrella li diu: *«Digues sí malgrat no entendre-ho tot.»*

Reflexió

Ahir vàreu celebrar la meva festa, la Immaculada. Però avui no us vull parlar de festes, sinó d'una nit concreta: la nit després de la visita de l'àngel. No podia dormir. Tenia mil preguntes al cap. Com ho explicaria a Josep? Què diria la gent del poble? Estaria preparada per ser la mare del Fill de Déu? Jo només era una noia de Natzaret, amb una vida senzilla i uns plans normals.

Em vaig abocar a la finestra de casa meva i vaig veure l'estrella. La seva llum era tranquil·la, com una carícia. I vaig sentir que em deia: «Maria, no necessites entendre-ho tot. N'hi ha prou que diguis sí. Déu s'encarrega de la resta». Aquella frase em va donar una pau enorme. Em vaig adonar que no havia de tenir totes les respostes per refiar-me de Déu.

El meu «sí» no va ser fàcil. Em va costar deixar els meus plans, em va costar enfrontar-me a les mirades i als comentaris. Vaig haver de viatjar embarassada fins a Betlem, donar a llum en un estable i, més tard, fugir a Egipte. Moltes vegades no entenia res i guardava totes aquestes coses en el meu cor. Però no em vaig penedir mai d'haver dit que sí. Aquell «que es compleixi», va canviar la història del món.

Fixeu-vos en una cosa: Déu no em va obligar. Em va preguntar. Va esperar la meva resposta. Déu sempre respecta la nostra llibertat. I ell fa el mateix amb vosaltres. Us proposa coses, us convida, us crida, però espera que sigueu vosaltres els qui respongueu. Ser disponible és tenir el cor obert per dir «aquí em tens» quan algú et necessita o quan Déu et demana alguna cosa.

Vosaltres també us enfronteu a decisions, canvis i situacions que no enteneu: què estudiar, què fer amb la vostra vida, com respondre davant un problema a casa o amb els amics. De vegades voleu tenir-ho tot controlat abans de fer un pas. Però la vida no funciona així. La fe no consisteix a controlar-ho tot, sinó a deixar que Déu escrigui la història amb nosaltres.

També hi ha petits «sís» de cada dia: sí a ajudar a casa sense que t'ho demanin, sí a donar un cop de mà a un company, sí a fer bé la teva feina encara que ningú et vegi, sí a perdonar. Cadascun d'ells és un «que es compleixi» petitó. Mirar l'estrella com jo és aprendre a dir «aquí em tens» amb confiança, sabent que Déu no ens deixa mai sols.

Recurs multimèdia

Cançó / videoclip: «Mary, Did You Know?» · Pentatonix
Versió a capela molt popular. La lletra pregunta a María si sabia qui era el nen que portava en braços. Bona base per a un diàleg a classe.

Enlace

Oració

Maria, mare i amiga,
ensenya'm a dir sí a Déu
encara que no ho entengui tot.
Dona'm la teva confiança, la teva senzillesa
i el teu cor disponible,
per dir «aquí em tens»
quan algú em necessiti,
i perquè Jesús pugui néixer també en mi.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui digues «sí» a alguna cosa que normalment et costa: ajudar a casa sense que t'ho demanin, donar un cop de mà a un company o acceptar un canvi de plans sense protestar. Quan ho facis, repeteix per dins: «Aquí em tens».

DIJOUS 10 DE DESEMBRE

Sant Josep: cura

«Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obre de l'Esperit Sant. […] Josep es despertà, i complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa seva com a esposa ». **Mateu 1, 38**

L'estrella li diu: *«Cuidar en silenci també és estimar.»*

Reflexió

Soc Josep, el fuster de Natzaret. A l'Evangeli no hi apareix ni una sola paraula meva. Soc un home de poques paraules i moltes obres. Treballo amb les mans, amb la fusta, amb paciència. I aquell any la meva vida va fer un tomb que no esperava.

Estava promès amb Maria i ho tenia tot planejat: la casa, el casament, el taller, la família. Però un dia Maria em va explicar que esperava un fill, i que no era meu. El meu món es va enfonsar. No entenia res. L'estimava moltíssim, però no sabia què fer. No volia que ningú li fes mal, així que vaig pensar a marxar en silenci, sense fer soroll.

Aquella nit no podia dormir. Vaig sortir al taller, em vaig asseure entre els encenalls de fusta i vaig aixecar els ulls al cel. L'estrella era allí, quieta, fidel, com si m'estigués esperant. I em va dir: «Josep, cuidar en silenci també és estimar. No tinguis por d'acollir Maria». Aquella mateixa nit un àngel m'ho va confirmar en somnis. Quan em vaig despertar, ja no tenia dubtes.

Des d'aleshores la meva vida va ser cuidar-los. Vaig buscar un lloc a Betlem quan no hi havia hostal. Vaig preparar l'estable com vaig poder perquè el Nen no passés fred. Quan Herodes el va voler matar, em vaig llevar de nit i vaig fugir amb ells a Egipte. Vaig treballar perquè no els faltés de res. Vaig ensenyar a Jesús a treballar la fusta, a pregar, a ser un home bo. No vaig buscar mai aplaudiments. Simplement hi vaig ser.

Per Nadal hi ha molta brillantor, molts llums, molt soroll. Però també hi ha persones que, com jo, ho sostenen tot sense que es noti. Els vostres pares, que matinen i treballen perquè tingueu el que necessiteu. Els vostres avis, que us cuiden. Els vostres professors, que preparen les classes quan vosaltres no els veieu. Els amics que hi són sempre, sense fer soroll. Us hi heu fixat? Els heu donat mai les gràcies?

I vosaltres, a qui cuideu? Cuidar no és només cosa de gent gran. Es cuida un germà petit, un company que està sol, un amic que està passant un mal moment, un avi que necessita companyia. Es cuida l'aula, la casa, el planeta. Cuidar és una manera silenciosa i preciosa d'estimar. Avui l'estrella us convida a ser, com jo, persones que cuiden.

Recursos multimedia

Anunci-curtmetratge: «Manuel, el del bar» · Loteria de Nadal (2014, 3 min)
En Manuel no va comprar el dècim del bar del seu barri l'any en què toca. Però l'Antonio, l'amo, l'hi havia guardat en silenci. Un bon exemple de com es cuiden els altres sense fer soroll, com sant Josep.
Enlace

Cançó: «Sueños de san José» Cor del Col·legi Los Tilos (Madrid)
Nadala actual cantada per alumnes d'un col·legi que explica la història des del punt de vista de Josep. Mostra que també els joves poden cantar el Nadal.
Enlace

Oració

Sant Josep, home bo i fidel,
ensenya'm a cuidar els altres
sense buscar aplaudiments.
Ajuda'm a ser responsable,
a ser-hi quan em necessiten
i a refiar-me de Déu en els moments difícils.
Gràcies per totes les persones
que em cuiden en silenci.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui fes alguna cosa per algú de la teva família sense que s'assabenti que has estat tu: endreçar alguna cosa, parar taula, deixar una nota d'agraïment.
I dona les gràcies en persona a algú que et cuida cada dia sense fer soroll.

DIVENDRES 11 DE DESEMBRE

L'hostaler: acollida

«I va néixer el seu fill, el primogènit. Ella el va embolcallar i va posar-lo en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal». **Lluc 2, 7**

L'estrella li diu: *«Fes lloc: el qui truca a la teva porta pot ser Déu.»*

Reflexió

Soc l'hostaler de Betlem. Segurament no us caic gaire bé. Cada Nadal s'explica la meva història i sempre quedo com el dolent: el qui no va deixar entrar Maria i Josep. Però deixeu-me que us expliqui com va ser aquella nit, perquè potser us assembleu a mi més del que us penseu.

L'emperador havia ordenat un cens i tothom havia d'anar al seu poble d'origen. Betlem era ple a vessar. El meu hostal era ple fins a l'últim racó: gent dormint als passadissos, al pati, per tot arreu.

Portava dies sense descansar, atenent uns i altres, cobrant, netejant, discutint. Estava esgotat i de mal humor. Ja era tard quan van trucar a la porta. Era un home amb cara de cansament i, darrere seu, una noia embarassada a punt de donar a llum. Ni tan sols els vaig mirar bé. «No hi ha lloc», els vaig dir. I vaig tancar la porta. Vaig continuar amb les meves coses, però alguna cosa m'inquietava per dins. No em podia treure del cap la mirada d'aquella noia.

Vaig sortir al carrer a prendre l'aire i vaig aixecar la vista. Sobre l'estable dels afores del poble brillava una estrella com no n'havia vist mai cap. Semblava que em parlava a mi: «Fes lloc. Qui truca a la teva porta pot ser Déu». Em vaig quedar glaçat. Havia estat tan ocupat amb les meves coses, tan atabalat pels meus problemes, que no havia vist el més important que estava passant al meu poble. Déu havia trucat a la meva porta i jo li havia dit que no hi havia lloc.

No ho sabeu? Crec que tots tenim alguna cosa d'hostaler. Anem amb tanta pressa, tan plens de coses, tan ocupats, que no deixem espai per a res més. «No tinc temps», «ara no», «no és el meu problema», «ja hi ha gent que se n'ocupa». Ho diem a un company que s'ha quedat sol a l'hora del pati, a l'alumne nou que no coneix ningú, a la persona que pensa diferent, a un familiar que ens vol explicar alguna cosa, a qui arriba d'un altre país.

Avui l'estrella et pregunta: i tu, a qui li estàs tancant la porta? Hi ha algú a la teva classe, al teu grup o a casa teva que necessita que li facis lloc? Acollir és mirar qui arriba, somriure-li, fer-li un forat, convidar-lo a entrar. No cal tenir un hostal gran, n'hi ha prou amb un cor obert. Perquè, en cada persona que truca a la teva porta, Jesús busca lloc per néixer.

Recurs multimedia

Curtmetratge: «The Present» · Jacob Frey (Alemania, 2014, 4 min)
Un noi tancat en els seus videojocs rep un cadell a qui li falta una pota i al principi el rebutja. Al final descobreix que tenen moltes coses en comú. Parla d'acollir el qui arriba, encara que no sigui com esperàvem.
Enlace

Oració

Senyor, no et vull tancar la porta.
Perdona les vegades que he dit «no hi ha lloc»
a qui em necessitava.
Ajuda'm a fer espai en la meva vida
per a tu i per als altres,
sobretot per a qui està sol
o se sent rebutjat.
Que el meu cor sigui un hostal obert.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui fes lloc a algú que sol quedar-se fora: convida'l a seure amb tu, a jugar o a unir-se al teu grup de treball. Fixa't en qui està sol a l'hora del pati i acosta-t'hi.

DILLUNS 14 DE DESEMBRE

Els pastors: senzillesa

«A la mateixa contrada, vivint al ras, hi havia uns pastors que vetllaven, guardant de nit el seu ramat. […] Un àngel els digué: "No tingueu por: us anuncio una bona notícia que portarà a tot el poble una gran alegria" […] Hi anaren doncs, tot seguit, i trobaren Maria i Josep, amb el nen posat en una menjadora».
Lluc 2, 8.10.16

L'estrella els diu: *«Déu es revela primer als senzills.»*

Reflexió

Nosaltres érem els últims del poble. Vivíem al camp amb les ovelles, dormíem al ras i fèiem olor d'animal. No sabíem llegir, no anàvem a la sinagoga i la gent important de Betlem ens mirava per sobre l'espatlla. Ningú comptava amb nosaltres per a res. Érem invisibles.

Però les nits al camp tenen alguna cosa especial. Quan no tens sostre, et passes les hores mirant el cel. Coneixíem totes les estrelles, els seus noms i els seus camins. Per això, aquella nit, de seguida ens vam adonar que n'hi havia una que brillava com mai. La vam mirar i ens vam quedar bocabadats. I ens va semblar que ens deia: «Déu es revela primer als senzills. Aquesta nit la notícia és per a vosaltres». Aleshores se'ns va aparèixer un àngel i el cel es va omplir de llum i de cants. Ens va donar un ensurt terrible. Però l'àngel ens va dir: «No tingueu por. Us ha nascut un Salvador. Trobareu un nen embolcallat amb bolquers i posat en una menjadora». Una menjadora! Just on mengen els nostres animals. Déu havia volgut néixer en un lloc com els nostres.

No ens ho vam pensar dues vegades. Vam deixar el foc, vam agafar el poc que teníem (una mica de llet, un formatge, una manta) i vam anar corrents a Betlem. I era allí: un nen pobre, en un estable, amb els seus pares. Cap palau, cap soldat, cap corona. Ens hi vam sentir com a casa. Vam entendre que Déu no busca els més importants, sinó els qui tenen el cor obert i saben sorprendre's.

Vosaltres viviu en un món que valora molt la imatge: quants seguidors tens, quina roba portes, quin mòbil fas servir, a quins llocs vas. De vegades sembla que, si no ets el més guapo, el més llest o el més popular, no comptes. I això fa que molts nois i noies se sentin invisibles, com ens sentíem nosaltres. Avui us volem dir que, per a Déu, ningú no és invisible. Al contrari, Ell s'acosta primer als petits, als qui mira ningú. Ser senzill no és ser simple; és no necessitar aparentar, és ser autèntic, és alegrar-se amb

les coses petites i saber reconèixer-hi Déu en el que passa cada dia. Et deixes sorprendre per Déu? O estàs tan ocupat aparentant, que no veus el que tens al davant?

Recursos multimèdia

Cançó: «Hoy en Belén» · Hakuna Group Music
Nadala actual d'un grup molt conegut pels joves. Recull l'alegria de l'anunci als pastors i la seva pressa per anar a Betlem.

Enlace

Curtmetratge: «For the Birds» (Pajaritos) · Pixar, Ralph Eggleston (2000, 3 min, Òscar al millor curt d'animació)
Uns ocellets es burlen d'un ocell gran i diferent que es posa amb ells. Al final, l'orgull els surt car. Serveix per parlar dels qui «no compten» i de la senzillesa davant l'aparença.

Enlace

Oració

Senyor, dona'm un cor senzill
com el dels pastors.
Que no visqui pendent d'aparentar
ni em cregui millor que ningú.
Que sàpiga alegrar-me amb el que és petit,
que vegi els qui no mira ningú
i que, quan em cridis,
em posi en camí sense dubtar.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui viu un dia «sense filtres»: sigues tu mateix, sense aparentar. I fixa't en algú que sol passar desapercebut a classe. Digues-li alguna cosa bona que hagis vist en ell o en ella.

DIMARTS 15 DE DESEMBRE

Herodes: humilitat

«En assabentar-se'n el rei Herodes, va inquietar-se molt i també tota la ciutat de Jerusalem. […] Llavors encaminà els mags cap a Betlem amb aquesta recomanació: "Aneu, busqueu-lo ben bé, i quan l'haureu trobat, feu-ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge"». **Mateu 2, 3.8**

L'estrella li diu: *«El qui es mira només ell mateix, no pot veure la llum.»*

Reflexió

Soc Herodes, el rei. Sí, aquell Herodes. Ja sé que no soc precisament el personatge favorit del Nadal. Però avui l'estrella m'ha demanat que us parli, perquè la meva història també té molt per ensenyar-vos, tot i que sigui pel que no s'ha de fer.

Jo ho tenia tot: un palau enorme, soldats, riqueses, poder. Tothom m'obeïa i em temia. Havia construït el meu regne a base d'esforç, d'aliances i també de molta desconfiança. No em refiava de ningú, ni tan sols de la meva pròpia família. Vivia obsessionat amb una sola idea: que ningú em prengués el que era meu. Un dia van arribar al meu palau uns savis d'Orient. Preguntaven per un rei que acabava de néixer, perquè havien vist la seva estrella. En sentir-ho, vaig tenir un calfred. Un altre rei? Al meu regne?
Aquella nit vaig pujar a la terrassa del palau i la vaig veure. Era preciosa. Però no vaig voler alçar la mirada del tot. Em feia por el que em pogués dir. Tot i així, la vaig sentir amb claredat: «Herodes, qui només es mira a si mateix no pot veure la llum». Tenia raó, però no la vaig voler escoltar. Jo només veia el meu tron, la meva imatge, el que podia perdre. Per això un nen indefens em va semblar una amenaça. Vaig mentir als Mags, fingint que jo també el volia adorar. L'orgull, l'enveja i la por em van encegar tant que vaig ser capaç de fer molt de mal. Vaig tenir la llum al davant i vaig triar continuar en la foscor.

Potser penseu que vosaltres no us assembleu en res a mi. Però tots portem a dins un petit Herodes. Apareix quan ens molesta que a un altre les coses li vagin millor que a nosaltres, quan no suportem que algú destaqui, quan critiquem algú a la seva esquena per quedar per sobre, quan ens costa reconèixer que ens hem equivocat, o quan vivim pendents del que tenim i de com ens veuen. L'orgull i l'enveja ens tanquen en nosaltres mateixos i no ens deixen veure Déu ni els altres.

El remei es diu humilitat. Ser humil no és pensar que no vals res, sinó saber que no ets el centre de l'univers. És alegrar-se d'allò de bo que tenen els altres, reconèixer els propis errors i demanar perdó. És deixar de mirar-se el melic per alçar la mirada. Avui pregunta't amb sinceritat: què m'impedeix alçar la mirada cap a Déu i cap als altres? No cometis el meu error. La llum hi és. Atreveix-te a mirar-la.

Recursos multimèdia

Cançó / videoclip: «Viva la Vida» · Coldplay
Canta un rei que ho tenia tot i ho ha perdut: «Jo abans governava el món…». Encaixa molt bé amb Herodes i amb el perill de l'orgull. Es pot llegir la lletra traduïda.

Enlace

Curtmetratge: «Sr. Indiferente» (Mr. Indifferent) · Aryasb Feiz (animació, 3 min)
Un home que pensa només en ell mateix passa de llarg davant de tot i de tothom, fins que una anciana li ensenya el valor de mirar els altres.

Enlace

Oració

Senyor, deslliura'm de l'orgull
i de viure mirant-me només a mi mateix.
Que no vegi els altres com a rivals,
sinó com a germans.
Que sàpiga alegrar-me del que és bo dels altres
i demanar perdó quan m'equivoqui.
Dona'm un cor humil
que sàpiga reconèixer-te en el que és petit.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui alegra't de debò per alguna cosa bona que li hagi passat a una altra persona i digues-l'hi. Si has de demanar perdó a algú per un comentari, una crítica o una mala contestació, fes-ho avui..

DIMECRES 16 DE DESEMBRE

Sant Josep Manyanet: família

«Després va tornar amb els seu pares a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. I a mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment, en estatura i en gràcia davant Deu i dels homes ». **Lluc 2, 51,-52**

L'estrella li diu: *«Mira Nazaret: allí la llum esdevé llar.»*

Reflexió

Hola, soc Josep Manyanet. Segurament heu vist el meu nom moltes vegades a la vostra escola. Demà, 17 de desembre, es compleixen 125 anys de la meva Pasqua, el dia que vaig anar a trobar Déu. Per això avui l'estrella m'ha demanat que us expliqui què vaig veure jo quan vaig alçar la mirada.

Vaig néixer a Tremp, un poble del Pirineu de Lleida, l'any 1833. Era el més petit de nou germans i el meu pare va morir quan jo tenia només vint mesos. La meva mare, una dona de molta fe, em va consagrar a la Mare de Déu. La meva família era pobra i, per poder estudiar, vaig haver de treballar mentre anava a l'escola i al seminari. Sé molt bé el que és esforçar-se i el que val una família que t'estima i et fa costat.

Em vaig ordenar sacerdot i, de ben jove, em va preocupar molt una cosa: veia que moltes famílies patien, que molts infants i joves no tenien qui els eduqués, i que la fe s'anava apagant a les llars. Una nit, pregant, vaig mirar el cel i vaig contemplar l'estrella. Quan la mirava, no em quedava només en la menjadora de Betlem. Ella semblava dir-me: «Josep, continua mirant. Mira Natzaret. Allí la llum es fa llar».

Aleshores ho vaig entendre. Jesús no només va néixer a Betlem; també va créixer durant trenta anys

en una casa senzilla de Natzaret, amb Maria i Josep. Allí va aprendre a treballar, a pregar, a estimar i a deixar-se estimar. Allí, en el dia a dia, creixia «en saviesa, en edat i en gràcia». I vaig somiar que cada família pogués ser un Natzaret, una llar on es visqui l'amor de Déu. Per això vaig fundar els Fills de la Sagrada Família i les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, i vaig obrir escoles: perquè infants i joves com vosaltres creixessin com Jesús, i per ajudar les famílies en la seva tasca.

La vostra escola és fruit d'aquella mirada. Cada vegada que entreu a classe, que un professor us acompanya, que celebreu alguna cosa plegats, la llum de Natzaret continua brillant. Però el Natzaret més important és casa vostra. No cal que sigui una família perfecta (cap no ho és), sinó una família on es tingui cura l'un de l'altre, es perdoni, s'escolti i es comparteixi.

Aquests dies de Nadal passareu molt de temps en família. De vegades és bonic i de vegades costa: hi ha discussions, presses, cansament, mòbils a taula. Avui us convido a preguntar-vos: què puc fer jo perquè casa meva s'assembli una mica més a Natzaret? Potser ajudar més, parlar més, discutir menys, demanar perdó, donar les gràcies o simplement ser-hi present. Aquesta és la llum que l'estrella em va ensenyar a mirar. Ara us toca a vosaltres fer-la brillar.

Recursos multimèdia

Anunci-curtometratge: «Carmina» · Loteria de Nadal (2016, 3 min)
La Carmina, una àvia d'un poble del nord, creu que li ha tocat la grossa. Tota la seva família i els seus veïns s'uneixen per cuidar-la. Mostra una família que es cuida i es protegeix, com a Natzaret.
Enlace

Canción: I vas ser llar.
Enlace

Oració

Sant Josep Manyanet,
tu que vas somiar que cada família fos un Natzaret,
ajuda'ns a alçar la mirada
i a descobrir Déu a les nostres cases.
Beneeix les nostres famílies i la nostra escola,
perquè creixem, com Jesús,
en saviesa, en edat i en gràcia.
Amén.

★ Propòsit del dia

Avui fes alguna cosa concreta perquè casa teva sigui «un Natzaret»: sopar sense mòbils, ajudar a preparar el sopar, preguntar als teus pares o avis com els ha anat el dia o dir-los gràcies.
A classe podeu resar plegats la pregària dels 125 anys de Manyanet.

DIJOUS 17 DE DESEMBRE

El timbaler: generositat

> *«Que cadascú doni allò que el cor li diu, no de mala gana ni per força, perquè Déu estima els qui donen amb alegria».* **2 Corintis 9, 7**

L'estrella li diu: *«Allò que tens, ofert amb amor, és el millor regal.»*

Reflexió

Jo no surto a la Bíblia, però segur que em coneixeu. Soc el noi del tambor, el de la cançó del «ropopompom». La meva història l'ha explicada la tradició durant molts anys, i avui us la vull explicar jo mateix.

Era un nen pobre d'un llogaret proper a Betlem. No tenia gairebé res: unes sandàlies gastades, una túnica vella i un petit timbal que m'havia fet el meu avi. M'encantava tocar-lo. Aquella nit vaig sentir que havia nascut un nen molt especial i vaig veure molta gent de camí cap al portal. Els pastors portaven llet i formatge; més tard arribarien uns reis amb or, encens i mirra. Tothom portava alguna cosa. Jo em vaig quedar enrere, avergonyit. Què podia oferir jo? No tenia res que valgués la pena. Vaig pensar en tornar cap a casa. Però abans vaig mirar el cel, i allí hi havia l'estrella, brillant just damunt del portal. I em va dir: «El que tens, ofert amb amor, és el millor regal». Em vaig armar de valor i vaig entrar. Em vaig acostar a la menjadora, vaig mirar Maria i ella em va somriure com dient «endavant». I vaig tocar. Vaig tocar el millor que sabia, amb tot el meu cor. El bou i la mula es van quedar quiets, Josep va tancar els ulls per escoltar i el Nen... el Nen em va somriure. En aquell moment vaig comprendre que a Déu no li importa la mida del regal, sinó l'amor amb què es dona.

De vegades pensem que no valem, que no tenim res per aportar, que d'altres són més llestos, més guapos o tenen més coses. Ens comparem i ens sentim petits. I aleshores no donem res. Però tots tenim un «timbal»: una habilitat, una mica de temps, un somriure, la capacitat d'escoltar, de fer riure, d'explicar alguna cosa a un company, de dibuixar, de cantar, d'ajudar. Ningú no té les mans buides.

En aquests dies es parla molt de regals: quant costen, qui regala més, què està de moda. Però els millors regals no es compren. Són els que surten del cor: el temps que regales a algú, una carta escrita a mà, una tarda amb els teus avis, un favor sense esperar res a canvi. Quin és el teu timbal? Què pots oferir aquest Nadal a Déu i als altres? No esperis a tenir una cosa gran. Ofereix el que ets.

Recursos multimèdia

Anunci-curtmetratge: «Justino» · Loteria de Nadal (2015, 3 min. d'animació)
En Justino, vigilant nocturn d'una fàbrica de maniquins, alegra cada dia els seus companys del torn de dia amb petits gestos, tot i que no el veuen mai. Al final descobreix que ells també s'han recordat d'ell. Un exemple perfecte de generositat senzilla.
Enlace

Cançó: «Little Drummer Boy» · for KING & COUNTRY
Versió actual i molt rítmica de «El tamborilero», amb molta percussió.
Enlace

Oració

Jesús, jo no tinc or ni grans regals,
però vull donar-te el que soc.
Rep el meu temps, els meus talents,
les meves ganes i els meus límits.
Ensenya'm a donar amb alegria
i a descobrir que tot el que ofereixo amb amor
té valor per a tu.
Amén.

★ Propòsit del dia

Descobreix quin és el teu «timbal» i ofereix-lo avui: explicar alguna cosa a un company, ajudar en una tasca, fer riure algú que està trist. I pensa en un regal de Nadal que no es compri: una carta, una tarda junts o un favor.

DIVENDRES 18 DE DESEMBRE

Els Reis Mags: Recerca

«Uns mags vinguts d'Orient es presentaren a Jerusalem i preguntaven: "On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i hem vingut a presentar-li el nostre homenatge».
Mateu 2, 1-2

L'estrella els diu: *«Seguiu buscant: el camí bé s'ho val.»*

Reflexió

Som Melcior, Gaspar i Baltasar, encara que l'Evangeli no diu els nostres noms ni quants n'érem. Només diu que érem uns savis que venien d'Orient. Ens passàvem la vida estudiant el cel, llegint llibres antics i buscant respostes. Teníem riqueses i coneixements, però sentíem que ens faltava alguna cosa. Hi havia en el nostre cor una pregunta que cap llibre no podia respondre.

Una nit, mentre observàvem el cel, va aparèixer una estrella nova. No havíem vist mai res d'igual. Sabíem que era un senyal, que anunciava el naixement d'un rei diferent de tots. I no ho vam dubtar: ho vam deixar tot i ens vam posar en camí. Els nostres amics pensaven que estàvem bojos. Viatjar durant mesos darrere d'una estrella?.

El viatge va ser llarg i dur. Vam travessar deserts, vam passar fred a les nits i calor durant el dia. Hi va haver moments de cansament, de dubtes, de discussions entre nosaltres. I el pitjor: de vegades l'estrella desapareixia i no sabíem cap on anar. Quan això passava, alçàvem la mirada una vegada i una altra, i ella tornava a aparèixer i ens deia: «Continueu buscant. El camí bé s'ho val». També ens vam equivocar. Vam anar a preguntar al palau d'Herodes, pensant que un rei naixeria en un palau. Quin error! Però no ens vam rendir. En sortir de Jerusalem vam tornar a veure l'estrella i ens vam omplir d'alegria. Ella es va aturar sobre una casa senzilla de Betlem. Allí vam trobar el que el nostre cor buscava des de feia tant de temps: un Nen amb la seva mare. Ens vam agenollar i li vam oferir el millor que teníem: or, encens i mirra. I vam tornar a la nostra terra per un altre camí, perquè ja no érem els mateixos.

Vosaltres també sou buscadors. Esteu en una edat en què us feu moltes preguntes: qui soc?, què vull fer amb la meva vida?, quins són els meus amics de debò?, què em fa feliç?, existeix Déu? És normal que tingueu dubtes. Les preguntes no són dolentes; al contrari, són el començament de tota recerca. El que és dolent és conformar-se, deixar de buscar o buscar en llocs equivocats.

La nostra història us ensenya tres coses. Primer, que cal posar-se en camí: ningú troba res quedant-se al sofà. Segon, que és millor buscar junts, perquè quan un es cansa, els altres l'animen. I tercer, que cal deixar-se guiar: per l'estrella, per persones que ens estimen, per la Paraula de Déu. És possible equivocar-se de camí, però sempre es pot tornar a mirar el cel. Quina estrella segueixes tu?.

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «Alike» · (Daniel Martínez Lara y Rafa Cano Méndez)
En una ciutat grisa, un pare i el seu fill van perdent el color en deixar-se portar per la rutina. Parla de no conformar-se i de buscar el que de debò dona sentit a la vida. És complet al canal oficial de YouTube.
Enlace

Cançó: «La primera Navidad» · Athenas
Versió en castellà de la nadala «The First Noel», que parla dels pastors, de l'estrella i dels savis que van seguir-la fins a Betlem.
Enlace

Oració

Senyor, com els Mags,
vull buscar-te amb sinceritat.
Quan l'estrella s'amagui
i el camí es faci llarg,
dona'm força per no rendir-me.
Posa al meu costat companys de camí

i que trobi en tu el que el meu cor busca.
Amén.

★ Propòsit del dia

Escriu en un paper una pregunta important que et fas sobre la teva vida o sobre Déu i guarda-la o comparteix-la amb algú de confiança (un amic, un familiar, el tutor o el professor de Religió).
I avui anima algú que estigui cansat o desmotivat.

DILLUNS 21 DE DESEMBRE

El bou i la mula: companyia

«Un bou coneix el seu propietari, i un ase, l'estable del seu amo». **Isaïes 1, 3**

L'estrella els diu: *«Fer-te proper pot donar escalfor al qui té fred.»*

Reflexió

Nosaltres no sabem parlar, així que imagineu que avui l'estrella ens presta la seva veu. Som el bou i la mula del portal de Betlem. L'Evangeli no ens esmenta, però des de fa moltíssims segles apareixem en tots els pessebres, als costats de la menjadora. I avui us volem explicar per què.

Vivíem en aquell estable als afores de Betlem. Era un lloc senzill, fosc i, al desembre, molt fred. La nostra vida era tranquil·la: menjar, descansar, treballar al camp. Aquella nit, de sobte, van entrar un home i una dona molt cansats. Al cap de poca estona es va sentir plorar un nadó. L'home el va embolcallar amb bolquers i el va deixar a la nostra menjadora, on nosaltres hi mengem.

El Nen tremolava de fred. Nosaltres no enteníem res de profecies ni d'àngels, però pel forat de la teulada s'escolava la llum d'una estrella enorme. La vam mirar (els animals també sabem mirar) i vam sentir que ens deia: «Acosteu-vos. Fer-vos propers pot donar escalfor al qui té fred». I això vam fer. Ens vam acostar a poc a poc a la menjadora i, amb el nostre alè, vam escalfar el Nen. Ell va deixar de plorar i es va adormir.

No vam fer res extraordinari. No vam portar regals, no vam cantar, no vam anunciar res. Només hi vam ser , ben a prop, tota la nit. Però de vegades ser-hi és el més important. Isaïes va dir fa molts segles que el bou coneix el seu amo i l'ase la menjadora del seu senyor. Potser per això Déu va voler que nosaltres fóssim els primers a acompanyar el seu Fill: perquè el vam saber reconèixer i quedar-nos al seu costat.

A la vostra classe, al vostre grup d'amics i a la vostra família hi ha persones que tenen «fred» per dins.

Potser senten solitud, tristesa o por, o tenen problemes a casa que no expliquen. Potser algú ha perdut un ésser estimat i aquestes festes se li fan molt dures. Potser algú no encaixa i se'n sent fora. De vegades no sabem què dir i per això no ens hi acostem. Però no calen grans discursos. N'hi ha prou amb acostar-se, seure al costat, preguntar «com estàs?» i escoltar.

El Nadal és ple de llums i de festes, però també és un temps en què molta gent se sent sola. Avui l'estrella us convida a ser com nosaltres: presències càlides, properes, que acompanyen sense fer soroll. A qui pots donar escalfor aquests dies? Pensa en un nom concret. I acosta-t'hi.

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «Cuerdas» · Pedro Solís García

La María, una nena d'un orfenat, es fa amiga d'un nen amb paràlisi cerebral que arriba nou al centre, i amb unes simples cordes aconsegueix jugar amb ell. Mostra com la proximitat i l'afecte donen escalfor a qui més ho necessita. És a YouTube.

Enlace

Cançó / videoclip: «Fix You» · Coldplay «Las luces te guiarán a casa».

Una cançó sobre estar al costat de qui ho passa malament. Encaixa amb l'estrella i amb la companyia del bou i la mula.

Enlace

Oració

Senyor, que la meva presència doni escalfor
a qui se sent sol o trist.
Ensenya'm a estar a prop,
encara que no sàpiga què dir.
Que, com el bou i la mula,
sàpiga reconèixer-te i acompanyar-te
en els qui més ho necessiten.
Amén.

★ Propòsit del dia

Pensa en una persona concreta que estigui passant un moment difícil o que se senti sola i acosta-t'hi avui: pregunta-li com està, escolta-la, acompanya-la. Si no pots fer-ho personalment, envia-li un missatge.

DIMARTS 22 DE DESEMBRE

Tu: Ser llum

El bou i la mula: companyia

«En veure allà l'estrella, la seva alegria va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare i prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge».
«Vosaltres sou la llum del món».
Mateu 2, 10-12; 5, 14

L'estrella et diu: *«Ara et toca a tu ser estrella per als altres.»*

Reflexió

Avui el personatge del calendari ets tu. Sí, tu, que estàs escoltant aquesta reflexió. Com els joves del cartell, avui et toca a tu aixecar els ulls i mirar l'estrella. Durant aquestes setmanes has escoltat moltes veus. Avui volem escoltar la teva.

Recorda tot el que l'estrella ha anat dient. A Anna li va dir que no es cansés d'esperar. A Elisabet, que l'alegria creix quan es comparteix. A Zacaries, que per veure la llum cal callar. A Gabriel, que no cal tenir por. A Maria, que digués sí encara que no ho entengués tot. A Josep, que cuidar en silenci també és estimar. A l'hostaler, que fes lloc. Als pastors, que Déu es revela als senzills. A Herodes, que qui només es mira ell mateix no veu la llum. A sant Josep Manyanet, que mirés Natzaret. Al timbaler, que oferís allò que té. Als Mags, que continuessin buscant. Al bou i a la mula, que la seva proximitat donava escalfor. Mira el cel de la teva classe: és ple d'estrelles.

Ara tanca els ulls un moment i imagina que l'estrella et parla a tu. Què et diria? Potser «no tinguis por», o «confia», o «fes lloc», o «continua buscant». Cadascú necessita escoltar alguna cosa diferent. Però hi ha un missatge que l'estrella té per a tothom: «Ara et toca a tu ser estrella per als altres». Perquè la llum que van trobar els pastors i els Mags a Betlem no era per guardar-la. Els pastors van tornar explicant a tothom el que havien vist. Els Mags van tornar a la seva terra per un altre camí, perquè ja no eren els mateixos. Jesús ho va dir molt clar anys després: «Vosaltres sou la llum del món». No va dir «heu de ser» ni «algun dia sereu». Va dir: «sou».

Ser llum no significa ser perfecte ni fer coses extraordinàries. Una estrella no fa soroll, simplement brilla. Tu brilles quan ajudes un company, quan defenses algú, quan dius la veritat, quan perdones, quan fas bé la teva feina, quan somrius a qui està trist, quan cuides la teva família. Hi ha persones al teu voltant que caminen amb el cap baix, que no troben el camí, que estan a les fosques. Potser tu ets l'estrella que Déu ha posat al seu cel.

Falten molt pocs dies per Nadal. Els carrers s'omplen de llums de colors, però la llum veritable és la d'un Nen que neix a Betlem per il·luminar la teva vida. Alça la mirada. Deixa't guiar. Omple't d'alegria,

com els Mags. I després torna a casa teva, a la teva classe i als teus amics per un altre camí: essent llum.

Recursos multimèdia

Curtmetratge: «Lou» · Pixar, Dave Mullins (2017, 7 min)
Una criatura feta d'objectes perduts en un pati d'escola ajuda un noi que es fica amb els altres a canviar i a ser llum per als altres. Molt útil per a l'últim dia. A YouTube sol haver-hi fragments oficials; la versió completa és a Disney+.
Enlace

Cançó: «Si cada día es Navidad» ·
Cançó que ens parla de què cada vegada que fem alguna cosa bona és Nadal.
Enlace

Oració

Senyor Jesús, he alçat la mirada
i he vist la teva llum.
Gràcies per totes les persones
que m'han guiat fins a tu.
Ara vull ser jo estrella per als altres:
portar alegria, esperança i pau
a la meva família, a la meva classe i als meus amics.
Vine, Senyor Jesús, neix en el meu cor.
Amén.

★ Propòsit del dia

Cada alumne escriu en una estrella de paper el seu nom i una frase: «Aquest Nadal vull ser llum per a...», i l'enganxa al mural al voltant de la gran estrella.
Durant les vacances, compleix el que has escrit.